

Artista: Rein Pol (1949 Groningen, Holanda).

Títol: Acordió.

Tècnica i data: oli sobre tela del 1993.

Època: segle XX, contemporani.

Museu: col·lecció privada.

Instrument: acordió diatònic (aeròfon de llengüeta lliure).

Comentaris: l'acordió fou inventat pel vienès Cyrillus Demian el 1829; instrument en què aplicà el principi de la llengüeta lliure (llengüeta que pot prescindir de tub). El so és produït per l'aire que proporciona una manxa, que és comprimida i estirada alternativament pel braç esquerre. Aquesta manxa té incorporada una caixa a cada extrem, que conté llengüetes que es posen en vibració a través de botons; els de la mà dreta (fins a tres files) serveixen per tocar la melodia diatònica i els de l'esquerra fan un acompanyament d'acords. El que veiem a la pintura porta dues files de botons i és un acordió diatònic; l'instrument s'anomena diatònic quan s'obtenen dos sons diferents, amb el mateix botó, segons s'obre o es tanca la manxa, i cromàtic quan els dos sons són iguals. A partir de la dècada de 1850, l'acordió va passar a ser cromàtic, l'italià Mariano Dallape va substituir els botons de la mà dreta per tecles de piano que produeixen una nota cadascuna, i entre les blanques i les negres poden fer l'escala cromàtica. Els acordions són molt populars al folklore europeu i asiàtic; a Catalunya per exemple s'utilitzen a les havaneres i a la música tradicional i folk, on encara es fan sonar els diatònics.